

Ugebrev 16 – den 12. oktober 2009

Foråret er kommet til højfjeldshotel Zackenberg

Dette er måske ikke helt korrekt, men snespurvene er kommet tilbage, elven løber igen oven på isen og store snedriver pryder gårdpladsen, som det ellers kun ses om foråret.

Ellers er vinteren nu ved at bide sig fast. Ganske vist er al drivisen forsvundet fra Young Sund bortset fra enkelte strandede isskoster, til gengæld er vandet nu dækket af et tyndt islag. Dagene er blevet mærkbart kortere og temperaturerne har længe ligget omkring -10C. Vore sydlige naboer i Daneborg bygger nye slæder og tager på træningsture også et godt tegn på vinterens kommen.

Jeg kan ikke berette meget her fra stationen. De sidste 9 dage har jeg nydt den friske luft fra førersædet i Bobcat'en mens jeg har flyttet rundt på sneen ude på landingsbanen. Bane 11/29 er nu klar i godt 300 meters længde. Efter planen skulle vi se en Twin Otter den 13. oktober, så nu er der bare at håbe på at vejret holder og vi ikke får en ny snestorm, der gør det nødvendigt at rydde landingsbanen en gang til.

Stationen ligner mest et norsk højfjeldshotel med skiløbere, der konstant begiver sig ud i det snedækkede landskab. Selv om sneen har sat sig en del siden stormen, er landskabet stadig dækket af sne og snedriverne er op til 1 meter høje.

Alle hotellets gæster var på en skitur til toppen af Dombjerget, hvor Charlotte skulle tilse en station. Selv om Casper havde fået sin skidåb på Aucella, var den tur kun gået op til ca. 400 m.o.h. På Dom nåede han på sin anden skitur godt 1300 m.o.h. Alle fire kom godt ned igen uden brækkede ski eller lemmer.

Vi holder løbende øje med nordlyset over stationen og den anden aften blev det virkelig kronet med held. Aldrig tidligere har jeg set så meget og så aktivt et nordlys ved Zackenberg. Bevægelserne var så voldsomme, at det ikke var muligt at fastholde dem på billeder med mindre man benyttede en ISO 3200 og 1/60, men så blev billedet så kornet, at det mest af alt lignede et abstrakt maleri.

Udstyr bliver bragt ind fra felten og der bliver talt om "at dette var den sidste..." et sikkert tegn på, at vi så småt nærmer os sæsonafslutningen. For Line og Casper er der kun ca. en uge tilbage, selv om Casper stædigt måler videre i sine snedækkede felter, som han har måttet dele med en flok moskusokser, der fandt stedet særdeles egnet til at tyrene kunne demonstrere deres styrke over for køerne, der vimsede rund og viste sig frem med kokette vrik med hofterne.

En håndfuld kartofler, lidt kål og nogle løg er, hvad vi har tilbage af den friske proviant, ellers står den på frost og konserves. Vi ser derfor frem til næste fly og til at kunne byde sæsonens sidste gæster velkommen her på højfjeldshotel Zackenberg.

Jørgen